

Korunmaya Muhtaç Sokak Çocuklarında Dermatogliflik Bulgular#

M. Hakan POLAT*, Yasemin F. POLAT**, Harun CERİT***, Duran ÇAKMAK****

ÖZET

39 erkek ve 13 kız toplam 52 korunmaya muhtaç çocukların dermatoglifikleri, 250 erkek ve 250 kız kontrol olgusunun dermatoglifikleri ile karşılaştırıldı. Olguların el parmak uçlarındaki dermatogliflik örnekler kontrollerle karşılaştırıldığında anlamlı bir fark bulunmadı. Parmak uçları tek tek değerlendirildiğinde sol elin IV. parmak ucunda ulnar ilmek tipi artmıştır. Erkek olguların el parmak uçlarındaki toplam çizgi sayısı erkek kontrol olgularinkine göre azalmıştır.

Anahtar kelimeler: Parmak uçları, örnekler, çizgi sayısı

Düşünen Adam; 1999, 12 (3): 47-49

SUMMARY

Dermatoglyphic pattern in a total number of 52 children (39 males and 13 females) were compared with those of the control cases consisting of 250 males and 250 females. The dermatoglyphic pattern on the fingertips showed no significant difference compared with those of the control cases on individual evaluation of fingertips. The IV. fingertips of the left hand displayed an increase in the number of loop type dermatoglyphics. The total ridge counts of the dermatoglyphis on the fingertips male children were decreased as compared with that of the corresponding control cases.

Key words: Fingertips, patterns, ridge count

GİRİŞ

Dermal örneklerin oluşumunda genetik faktörlerin rolü olduğu bilinmektedir. Ancak, söz konusu çizgi dizilerinin çoğunluğunun kalıtım şekli kesin olarak saptanamamıştır (1,2).

Dermatogliflikler, bireyin doğumundan ölümüne kadar değişmeden aynı kalan epidermis yüzeyinde oluşturdukları şekil ve örneklerdir.

Bedensel ruhsal ve akli yönden tehlikede olan anasız, babasız, ana veya babası tarafından terkedilip fi-

zikel ve cinsel olarak istismar edilen çocuklara korunmaya muhtaç çocuklar denilmektedir (3,4).

Korunmaya muhtaç sokak çocukları ile ilgili araştırmalarda genetik dışında bir takım gerçekler ortaya konulmuştur (5).

Bu çalışmamızda, korunmaya muhtaç olgularla, normal sağlıklı olguların el parmak uçlarındaki dermatogliflik örneklerini karşılaştırarak anlamlı bir fark olup olmadığını araştırdık.

Bu çalışma 16-20 Ekim 1995 tarihinde Antalya'da yapılan 8. Ulusal Adli Tıp Kongresi'nde poster olarak sunulmuştur.

*İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, **İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, ***Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi

GEREÇ ve YÖNTEM

Çalışma materyalini 1993-1995 yılları arasında, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Çocukları Koruma Şube Müdürlüğü'ne gönderilen 9-18 yaşları arasında 39 erkek ve 13 kız toplam 52 korunmaya muhtaç çocuk oluşturdu. Kontrol grubu olarak 250 erkek ve 250 kız toplam 500 olgu alındı (6,7).

Korunmaya muhtaç olguların dermatoglikleri matbaa mürekkebi ile kağıda, kontrol gruplarının ise Faurot firması tarafından imal edilen istampa ve özel kağıtlara alındı (8). Dermatoglik analizler stereoskopik mikroskop ile yapılarak, klasik metoda göre sınıflandırıldı (9). Tüm olgular ve kontrollerin istatistiksel değerlendirmelerinde Student t ve Ki-kare testi kullanıldı.

BULGULAR

Korunmaya muhtaç çocukların el parmak uçlarındaki örnek tipleri kontrollerle karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). İstatistiksel olarak anlamlı olmamakla beraber olguların el parmak uçlarında radial ilmek tipi kontrol olgularınkilere göre fazladır (Tablo 1).

Tablo 1. Korunmaya muhtaç olguların el parmak uçlarındaki derioymacığ örnek tiplerinin % frekanslarının karşılaştırılması

Derioymacığ örnek tipler	KMO (520 parmak)	Kontroller (5000 parmak)
Kemerler	3.3	4.1
Ulnar ilmekler	57.1	56.2
Radial ilmekler	4.0	3.4
Düğümmler	35.0	36.3

$p>0.05$

Korunmaya muhtaç çocukların el parmak uçlarındaki dermatoglik örneklerin yüzde değerleri Tablo 2' de verilmiştir. İstatistiksel olarak anlamlı olmamakla beraber sol elin I. parmağı dışında tüm parmaklarda kemer örneği azalmış, sol elin II. ve sağ elin II. ve V. parmakları dışında tüm parmaklarda ulnar ilmek tipi ile incelenen tüm parmaklarda radial ilmek tipi artmıştır. Sol elin II. ve sağ elin II. III. ve V. parmaklarında düğüm örneği artmış, diğer parmaklarda azalmıştır.

Tüm olguların parmak uçları tek tek değerlendirildiğinde sol elin IV. parmağında ulnar ilmek tipinin arttığı saptandı ($p<0.001$). Korunmaya muhtaç erkek olguların el parmak uçlarındaki toplam çizgi sayıları erkek kontrol olgularınkilere göre azdır ($p<0.001$).

Tablo 2. Korunmaya muhtaç olguların ve kontrol olgularının el parmak uçlarındaki derioymacığ örneklerinin yüzde değerleri

	SOL EL					SAĞ EL				
	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V
Kemerler										
KMO (n:52)	3.8	5.8	5.8	0.0	1.9	0.0	7.7	3.8	1.9	1.9
Kontroller (n:500)	2.8	8.0	5.8	2.6	2.8	1.6	8.8	4.8	2.0	1.8
Ulnar ilmekler										
KMO (n:52)	59.6	28.8	69.2	58.8*	84.6	50.0	32.7	69.2	46.2	75.0
Kontroller (n:500)	56.0	34.8	67.8	49.6	77.0	47.6	38.4	69.4	43.0	76.2
Radial ilmekler										
KMO (n:52)	0.0	21.2	1.9	0.0	0.0	0.0	15.4	1.9	0.0	0.0
Kontroller (n:500)	0.4	16.4	1.6	0.2	0.4	0.2	13.0	1.0	0.8	0.4
Düğümmler										
KMO (n:52)	36.5	44.2	23.1	44.2	13.5	50.2	44.2	25.0	51.9	23.1*
Kontroller (n:500)	40.8	40.8	24.8	47.6	19.8	50.6	39.8	24.8	54.2	21.6

* $p<0.001$ seviyede anlamlı fark, KMO: korunmaya muhtaç olgular.

Tablo 3. Korunmaya muhtaç olguların el parmak uçlarındaki toplam çizgi sayılarının ortalama değerleri

KMO	ERKEKLER		KIZLAR	
	N	Ort.±St. sapma	N	Ort.±St. sapma
KMO	39	120.28±38.86*	13	138.85±31.78
Kontroller	250	150.79±45.70	250	130.60±45.70

* $p < 0.001$ seviyede anlamlı fark.

Buna karşılık istatistiksel olarak anlamlı olmamakla beraber kız olguların el parmak uçlarındaki toplam çizgi sayısı kız kontrol olgularınkilere göre fazladır (Tablo 3).

TARTIŞMA

Bazı hastalık veya sendromlarla ilişkisi gösterilmiş kişiye özgü deri çizgilenmeleri olan, dermatoglik örnekler kişinin genetik özelliklerinin bir göstergesidir (10,11). Bugün modern sitogenetik metodlar, kromozom kusurları ile dermatoglikler arasındaki ilişkinin belirlenmesinde öncülük etmektedir. Ancak dermatogliklerin sınıflandırılmasında gerçekçilik ve örneklerin ayrıntılı açıklanması epidermis çizgi şekillerinin oluşumunda genetik faktörlerin rolünün anlaşılmasında kolaylık sağlayacaktır (1).

Korunmaya muhtaç çocukların el parmak uçlarında dermatoglik özelliklerle ilgi gösteren bir bilgiye literatürde rastlanmadı. Biz bu çalışmada ilk defa Türk toplumunda korunmaya muhtaç olguların dermatogliklerini inceleyerek, kontrol olgularıyla karşılaştırdık. Olguların el parmak uçlarındaki dermatoglik örneklerinde anlamlı bir fark gözlenmedi.

Tüm bireylerin parmak uçları tek tek değerlendirildiğinde sol elin IV. parmağındaki derioymacığ frekansı kontrollerinkilere göre istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Korunmaya muhtaç erkek olguların el parmak uçlarında toplam çizgi sayısı erkek kontrol olgularınkilere göre az olduğu görüldü.

Sonuç olarak, burada yapılan dermatoglik çalışma korunmaya muhtaç olguların el parmak uçlarını kapsamaktadır. Elin volar yüzeyi, ayak parmak uçları ve ayağın plantar yüzeyi ile yapılacak bir çalışma bu bulgulara özgü bulgular elde edilmesinde yardımcı olabilir.

Teşekkür: Çalışmamızda ilgi ve yardımlarını esirgemeyen İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Çocukları Koruma Şube Müdürlüğü çalışanlarına teşekkür ederiz.

KAYNAKLAR

1. Schaumann B, Alter M: Dermatoglyhics in medical disorders. Springer-Verlag, Newyork, 1976.
2. Shiono H: Dermatoglyphics in medicine. Am J Forensic Med Pathol 7:120-26, 1986.
3. Konanç E: Türk hukuk sisteminde çocuk istismarı ve ihtimali, çocukların kötü muameleden korunması. I. Ulusal Adli Tıp Kongresi, Ankara 1989; s.223-32.
4. Zeytinoğlu S: Sağlık Sosyal Hizmet ve Eğitim alanında çalışanların Türkiye çocuk istismarı ihtimali sorusu ile ilgili görüşleri. Çocukların kötü muameleden korunması. I. Ulusal Adli Tıp Kongresi, Ankara 1989; s.12-14.
5. Hancı İH, Aktaş EÖ, Keleş H ve ark: İzmir çocuk mahkemesinde davaları sonuçlanan çocukların demografik özellikleri. Adli Tıp Dergisi 10:29-35, 1994.
6. Atası M: Türk çocuklarında derioymacığ bulguları I) El parmak uçlarındaki örnek tipleri. Adli Tıp Dergisi 5:117-22, 1989.
7. Atası M: Türk çocuklarında derioymacığ bulguları II) El parmak uçlarındaki çizgi sayıları. Adli Tıp Dergisi 5:123-25, 1989.
8. Walker NF: Inkless methods of finger, palm and sole printing. J Pediatr 50:27-9, 1957.
9. Cummins H, Midlo C: Finger prints. Palm and Soles. Dover Publ. Newyork, 1961.
10. Reed TE: Dermatoglyphic nomogram for the diagnosis of Down's syndrome. J Pediatr 77:1024-32, 1968.
11. Nora JJ, Fraser FC: Medical Genetics: Principles and Practise. Lee Feblişer Co, Newyork, 1974; p.287.